

להיות בחשי, אמנים כאשר אין הדיבור שהוא הסוד הייחודי יוצא מפי הקב"ה אל המלכות או הם ממלאות ומזמרות ב כדי לעורר את הייחוד (רמ"ק). **בְּהַחֲיוֹא זֶמְנָא דְּמַתִּיחָדֵין קֹול וְדָבָר בְּחַדָּא, דָּאִינּוּ יַאֲהֻדּוֹנָה"י,** **חִשּׁוֹת** כי הנה כאשר מתייחד ז"א הנקרה קול עם המלכות הנקראת דבר כאחד שאז הוא סוד צירוף יאהדונה"י, בזה אלו החיות החות ושקות מפני הייחוד שהוא בחשי. **אָבָל בְּזֶמְנָא דְּפָנֵיכֶם וּבְנֶגֶף כֶּם פְּרוּדוֹת, יְהֹוָה מִן אָדָנִי בְּפְרוּדָא, אֵיתָהוּ אֲשַׁתְּבָח בְּאַרְבָּע אֲנָפִי חִינּוֹן, בְּלָהוּ פְּתִיחָן, לְקַבְּלִיה מְמֻלָּוֹת, לְמַשְׁאָל מְזֻנָּא, בְּגִין** (דניאל ד) **דְּמֹזֹן לְכָלָא בִּיה** אמנים בזמן שפניהם שהם סוד הויה וכנפיהם שהם סוד אדני פרודות שאז ז"א הנקרה הויה הוא בפרק מהמלכות הנקראת אדני, או בזה ז"א מצוי באלו הפנים של החיות שהם סוד הויה כאשר הם ממלאות ב כדי לעורר את הייחוד, כי בזה הם מבקשים את שפע מזונם מאחר שככל שפע מזון הוא תלוי בשפע שמשפייע ז"א בעת הייחוד. **אָדָנִי אֲשַׁתְּבָח בְּכָנֵפִי הַחִוּת, בְּלָהוּ פְּתִיחָן לְגַבִּי** (רגן) וכן אז, גם שם אדני נמצא בכנפי החיות שכולם פתוחים לגבי ז"א ב כדי לשאול ולעורר ממנו את שפע מזונם.

חיות הקודש שביצירה מעוררים את ז"א בסוד קול, והאופנים שבשבועה בסוד הדיבור, והשרפים שבבריאה בצירוף הקול והדיבור **חִינּוֹן שְׁאֲגִין בְּקֹול דֵּאֵיתָה יְהֹוָה, בְּלָהוּ בִּימִינָא** והנה חיota

(רגן) הרמ"ק גורם לנביה.

הקדש שביצירה הם שווגים בקול ומעוררים את ז"א הנקרא הו"ה שהוא בסוד הקול, ואלו החיות שביצירה שהם מצד מטטרו"ן שהוא סוד ת"ת דיבצירה הם בימין, לאחר שהת"ת נוטה לימין (רמ"ק). **אָופְגִים מֵצְפָצְפָן בְּדָבָר,** **דָאִיהוּ אַדְנִי** **בְשֶׁמֶאלָא** והאופנים שבעשה הם מצפאים ומעוררים את סוד הדיבור שהוא מצד המלכות שהוא שם אדני, ואלו האופנים העשו הם מצד סנדלפו"ן שבמלכות שהוא שם בשמאל (רמ"ק). **בְשֶׁרְפִים מִתְחַבְּרִים קֹול וְדָבָר בְּאַמְצָעִיתָא.** **יְאַהֲדוֹנָה**" י' ואלו השרפים שבבריאה הם מוחברים את סוד הקול וסוד הדיבור, לאחר שהם באמצע בין הימין לשמאלו ועל ידם הוא סוד הצירוף יאהدونה"י. **בְּהַזּוֹן** (בראשית א) **וְעוֹפָה יְעוֹפָה** ועל השרפים נאמר 'עווף יעופף'. **הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב,** (ישעה ו) **וְיַעַפְתָ אַלְיָ אַחַד מִן הַשֶּׁרְפִים** כי והוא מש"ב בפסוק 'יעף אליו אחד מן השרפים' והרי שלשון עפיפה הוא בשרפם. **וְאַתְמַר בְּהַזּוֹן,** (קהלת י) **וְעוֹפָה הַשְׁמִים יַזְלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפִים יַגִּיד דָבָר** ועליהם נאמר כי עוף השמים וגゴ', דהינו שהם מייחדים את הקול עם סוד הדבר שהוא הדיבור. **וְשֶׁרְפִים שְׁשׁ בְּנָפִים לְאַחַד.** **מִסְטְרָא דָאַת וּדָאִיהוּ עַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא,** **בְּלִיל יְמִינָא וְשֶׁמֶאלָא** והנה על השרפים נאמר 'שש בנים לאחד' כי הם מצד האות ו' דת"ת דבריאה שהוא הקן האמצעי והוא כולל את קו ימין ושמאל. **וְאִיהוּ בְּלִיל שִׁתְתִיבָן,** (ישעה ו) **בְשִׁתִים יְכָפָה פְנֵיו וּבְשִׁתִים יְכָפָה רְגָלָיו וּבְשִׁתִים**

יעופף. סימן (ר'פ"ד) וכן הוא כולל את ו' תיבות שבפסוק 'שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד', ובו נאמר 'בשתיים יכשה פניו' והוא מצד הח"ב, 'ובשתיים יכשה רגליו' מצד נ"ה, 'ובשתיים יעופף' מצד ח"ג (רמ"ק).

הمرאה השני שביחזקאל ראה את ת"ת דמלכות **תקינה תניןא**, (יחזקאל א) **וعل דמות היפה דמות** שביחזקאל הוא מש"ב ועל דמות הכסא וגנו, רהינו שהוא ראה את ת"ת דמלכות שהיא בת"ת דז"א הנקרא אדם ליהו שם הויה דמ"ה כמנין אדר". **רישומו דספר תורה, ואיהו** (ישעה מד) **בתפארת אדם לשבת בית** והמלכות היא רshima מז"א הנקרא ספר תורה שבכתב, ועל כך נאמר 'בתפארת אדם לשבת בית', רהינו שת"ת דמלכות היא כען בת"ת דז"א הנקרא אדם ולכון נאמר בה 'בתפארת אדם' והיא סוד בית מושב לו"א.

קריאת שמע שבסוד הת"ת דמלכות צריך לקרוא אותה בטלית ותפילין שם מצד הח"ג דת"ת

ואוקמה רבנן, כל הקורא קריית שמע ערבית ושרית, **באלו מקיים** (יהושע א) **ויהנית בו**

לברא את הסימן והمرאה השני שראתה ר'פ"ד והנה אמר כאן סימן מאחר שליל בדף רכ"ז ע"ב אמר שהעשרה מראות של יהוקאל הם עשרה סימנים ובכאן הבוננה שהוא רוצה

הליימוד היומי

יְוָמָם וְלִילָה והנה קריית שמע הוא בתפארת דמלכות שהוא סוד התורה, ומשום כך ביארו חז"ל [רופה] ואמרו כל הקורא קריית שמע ערבית ושהריה נחשב לו כאילו הוא קיים את זהagit בו יומם ולילה, מאחר שק"ש הוא בסוד הת"ת דמלכות הנקרה תורה.

דְּטַלִּית לְבָנָה, אֵيָהוּ לִימִינָא מִסְטָרָא דְּחֶסֶד ואת קריית שמע שבסוד הת"ת דמלכות צריך לקרואתה בטלית ותפילין שהם מצד החור"ג דת"ת, וסוד הטלית שהיא בגין לבן הוא מצד החסד שבימין שגונו הוא לבן [רפו]. **וְאַתָּמָר, אֶל מְלָךְ** יושב על כסא רחמים ומתרנגן בחסידות ועל חסדים דת"ת דמלכות נאמר אל מלך יושב על כסא רחמים ומתרנגן בחסידות, דהיינו שהמלוכה יושבתה על כסא הרחמים שהוא חסדים דת"ת דמלכות ומצד זה היא מתנהגת בחסידות. (ישעה טז) **וְחוֹכָן בְּחֶסֶד בְּפִסְא** וכן נאמר עוד 'זהוכן בחסד כסא' דהיינו שסוד הכסא הוא המלכות והוא מכונן בחסידות דת"ת דמלכות. **חֶסֶד סְלִיק ע"ב חֻולְּיוֹן וְקִשְׁרֵין דְּטַלִּית** וחסיד הוא במנין ע"ב והוא בסוד הע"ב חוליות וקשרים של חוטי הטלית, שכן בכל בן יש י"ג חוליות וה' קשרים וד' כנפות הם ע"ב במנין חסיד שבסוד הטלית.

(רמ"ק).

* * * אור הדשב"י *

פרשת נח הלבלה יא וו"ל: יהר לעשו נוף הטלית וחוטין של הציציות הכל לבן בין בט"ג בין בט"ק, רמו לדבר והוא העטופים לבן. וטליתות שיש בהן צבע מצדרין לנוי לא איבפת, כי הצבע הוא מעט מן המעת בנוף הטלית דרובו לבן.

[רופה] בדאייתא במנחות דף צט עמוד ב' אמר רבינו יוחנן משומש ר"ש בן יוחאי אפי' לא קרא אדם אלא קריית שמע שחരית וערבית - קיים לא ימוש, ודבר זה אסור לאומרו בפני עמי הארץ. ורבא אמר: מצוה לאומרו בפני עמי הארץ.

[רפו] וכמו שפסק הבן איש חי שנה ראשונה

* * * הלימוד היומי *